

Nuoret ja huumeet

- ▶ Huumeita/päihteitä on ollut aina ja ne aiheuttavat paljon iloa, mutta myös ongelmia

Nuorten päihteiden käyttö vähentynyt ja kokeilut lisääntyneet -> tarjonta ja kysyntä

Nuoret voivat paremmin kuin koskaan.

Huumeiden käyttö aloitetaan nuorempana – myös ruiskuhuumeiden

Medikaalistettu päihdetyö

- ▶ Päihteidenkäytön hallinta on medikaalistettu
- ▶ -> Lääketieteellisellä tiedolla tarkastellaan kaikkia erilaisia riippuvuusongelmia
- ▶ Auttaminen on muuttunut osaksi teknis-taloudellista ja byrokraattis-professionaalista ongelman ratkaisukoneistoa
- ▶ Yksilöitä parannetaan sairaudestaan nopeasti ja tehokkaasti parhailla mahdollisilla menetelmillä ja halvalla
- ▶ Lisää kuria, kontrollia, palveluita, palveluohjausta, palveluketjuja, arviointeja, tutkimuksia, menetelmiä – loputtomasti menetelmiä.
- ▶ Nuoret eivät hae eivätkä saa kokonaisvaltaista tukea – pelot seuraamuksista

Ala-ikäinen huumeiden käyttäjänä ja huumeita käyttävän nuoren ura

Suurin osa kokeilee – harva jatkaa
käyttöään ongelmallisesti

Irti ainekeskeisyydestä – elämäntilanne
ratkaisee

Käyttö on oire; masennus, yksinäisyys,
kiusaaminen, perheolot, ahdistus jne.

Tulevaisuudessa nuoria IV-käyttäjiä
enemmän – mitä tehdään?

Kontrollin lisääminen ajaa nuoria
marginaaliin ja huono-osaisuuteen,

Nyt tarvitaan sosiaalityötä ja vahvasti

Päihteiden käyttö ei ole sairaus

Nuorten huumeiden käyttö on ns. ilkeä **sosio-
kulttuurinen** ongelma, johon ei löydy helppoja
vastauksia

Auttamisen tavoitteet laajemmat – haittojen
vähentäminen ja toivon ylläpito

Nykyään toipumisorientaatio

On luovuttava parantamisesta ja yksilöiden
muuttamisesta ->normaalistaminen

Sosiaalityön perusta on asiakkaiden kohtaamisessa (Juhila)

- ▶ Sosiaalityön vahvuus on kokonaisvaltainen ihmisen kohtaaminen ja dialogisuus – emme arvioi päihteidenkäyttöä vaan elämäntilannetta -> kumppanuussuhde (Juhila)
- ▶ Tunnustuksen teoria sosiaalipedagogiikassa: meidän tulee tunnustaa jokainen arvokkaina yksilöinä – myös ne jotka käyttäytymisellään ja toiminnallaan uhmaavat kaikkia säädylisen elämän normeja (Nivala ja Rynänen 2019, Riitta Granfelt)

Sosiaalipedagogisen sosiaalityön toimintatapoja päihdetyössä osa 1.

Kasvun maisema: Jyväskylä

- Kasvatusta – ei päihdetyötä: ei paranneta sairautta vaan tuetaan identiteetin vahvistumista
- Yhteisöllisyys: tarvitaan kasvua tulevia yhteisöjä, joissa ihmiset voivat rauhassa opiskella elämää
- Ei erikoistuneita mt- ja päihdepalveluja vaan kokonaisvaltaista nuorisotyötä
- Toiminnallisuus: työpajat, taide, yhdessä tekeminen
- Ei aine- tai riippuvuuskeskeisyyttä
- Päihteidenkäyttö ei este tarpeenmukaiselle psykososiaaliselle tuelle

Sosiaalipedagogisen sosiaalityön toimintatapoja päihdetyössä osa 2.

- Jokaisen sosiokulttuuriseen todellisuuteen perehdytään huolellisesti
- Erilaiset ihmiset yhdessä – ei päihde tms. diagnoosiperustaisia ryhmiä
- Ensin yritetään kohentaa nuorten hyvinvointia – ongelmiin tartutaan myöhemmin
- Ei haluta kevein perustein estää osallistumasta:
- Saa tulla päihtyneenä, mutta ei ”olla päihtynyt”
- Pitää osata käyttäytyä ja osata kunnioittaa muiden tavoitteita
- Ei ratsata, ei seuloja, ei aikarajoja, saa myös olla poissa ja palata,

Sosiaalityön henki (Jane Addams)

Humanitarismi:

”Sosiaalityön hengen tuli pohjautua vilpittömään inhimilliseen armoon, ja siihen kuuluivat halu lievittää kärsimystä ja vastata inhimilliseen hätään”

Sosiaalinen myötätunto eli myötätuntoa niille, joilta se on evätty:

Luettavaa

- ▶ Jaatinen (1998) Huumeet kouluyhteisössä
- ▶ Juhila (2006) Sosiaalityöntekijöinä ja asiakkaina
- ▶ KASVUN MAISEMA Yhteisöllisyyttä, osallisuutta ja kokonaisvaltaista kohtaamista. https://www.jko.fi/wp-content/uploads/2019/10/kasvun_maisema_-_yhteisollisyytta_osallisuutta_ja_kokonaisvaltaista_kohtaamista.pdf
- ▶ Nivala ja Ryyänen (2019) Sosiaalipedagogiikka
- ▶ Santala (2011): Sosiaalipedagoginen sosiaalityö päihdetyössä. <https://drive.google.com/open?id=1A1L0VoeLJdTXxAy2FcZJyQ0swd59RvZO>